

Цей переклад підготовлений Радою Європи в межах Плану дій Ради Європи для України на 2018-2021 роки та фінансований за рахунок коштів на рівні Плану дій, наданих Естонією, Ірландією, Латвією, Литвою, Ліхтенштейном, Люксембургом, Нідерландами, Норвегією, Польщею, Румунією, Туреччиною, Угорщиною, Фінляндією, Чеською Республікою, Швейцарією, Швецією та Канадою.

This translation is produced by the Council of Europe within the framework of the Council of Europe Action Plan for Ukraine 2018-2021 and funded with Action Plan-level funds provided by the Czech Republic, Estonia, Finland, Hungary, Ireland, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Sweden, Switzerland, Turkey and Canada.

Paraskeva Todorova проти Болгарії - 37193/07

Рішення від 25.3.2010 [Секція V]

Стаття 14

Дискримінація

Відмова відстрочити виконання покарання через приналежність до меншини:
порушення

Факти – Заявниця належить до ромської громади. Окружний суд призначив їй покарання у вигляді трьох років позбавлення волі за шахрайство і відмовився призначити відстрочку виконання покарання. Суди вищих інстанцій залишили скарги заявниці без задоволення.

Право – стаття 14 в сукупності зі статтею 6 § 1 : Хоча у оцінці стримуючого наслідку покарання щодо інших членів суспільства суд може бути змушений взяти до уваги явища більш або менш загального характеру, такі як, наприклад, стан злочинності у країні, однак такі зауваження повинні спиратися на певну фактичну основу; проте національний суд не посилався на будь-який аргумент або факт, здатний обґрунтувати його висновок. Також є сумніви стосовно того, що етнічна приналежність заявниці відігравала лише незначну роль у оцінці суду. Він однозначно згадав ромське походження заявниці на самому початку мотивувальної частини вироку. Щоб виправдати відмову відстрочити покарання, він послався на існування почуття безкарності у суспільстві, підкресливши обсяг цього явища у випадку членів меншинних груп, для яких вирок з відстрочкою не є покаранням, і таке твердження могло викликати відчуття, що суд хотів у даній справі застосувати взірцеве покарання, засудивши до реального покарання особу, яка належить до ромської громади. Також стан здоров'я заявниці не був врахований судом у рішенні про відстрочення покарання. Зрештою, суди вищих інстанцій залишили скарги заявниці без задоволення. Повністю повторивши мотивування, наведене окружним судом, вони не виправили помилку суду першої інстанції і не розвіяли серйозні сумніви щодо дискримінаційного характеру вироку без відстрочення покарання. Заявниця дійсно зазнала інакшого поводження, заснованого на її етнічній приналежності, через неоднозначне мотивування рішення судів накласти на неї покарання у вигляді реального позбавлення волі. Не існувало жодних обставин об'єктивного характеру, які могли би виправдати таке становище. Суд у зв'язку з цим підкреслив серйозність оскаржуваного становища і нагадав про пріоритетність викорінення расизму в сучасному багатокультурному європейському суспільстві, і наявність у національному праві Болгарії положень, що гарантують рівність громадян перед законом.

Висновок : порушення (одноголосно).

Стаття 41 : 5 000 EUR на відшкодування моральної шкоди ; поновлення кримінального провадження є найналежнішою формою виправлення становища.